



Lisa fyllde sjutton år,  
 Glad och vacker som en vår.  
 »Jag nog snart mig fästman får!»  
 Tänkte lilla Lisa.

Alltför barnslig att ännu  
 Se på karlar, tänker du.  
 »Gifve Gud, jag hade sju!»  
 Tänkte lilla Lisa.

Ett och annat år försvann:  
 Lisa gret ibland och spann.  
 »Nu är tid att få en man,»  
 Tänkte lilla Lisa.

Lisa såg sig smått omkring  
 Laddes just om ingenting.  
 »Hade jag blott vigselring,»  
 Tänkte lilla Lisa.

Kom så mången ungersven:  
 Men hon lät dem gå igen.  
 »Ack! nu är det godt om män!»  
 Tänkte lilla Lisa.

Ingen fick ett önskadtt svar;  
 Lisa nu för granntyckt var.  
 »Nej! ett år jag ännu spar,»  
 Tänkte lilla Lisa.

Lisa tycktes göra't bra:  
 Ingen friare fick ja.  
 »Något bättre vill jag ha,»  
 Tänkte lilla Lisa.

Mången ärans man fick gå:  
 Flickor kan man ej förstå.  
 »Något bättre kan jag få,»  
 Tänkte lilla Lisa.

Kom en grefve så med spann  
 Och af häftig kärlek brann.  
 »Han blir just en ståtlig man!»  
 Tänkte lilla Lisa.

Grefvens kärlek gick med fart;  
 Ack! hans famntag var så rart.  
 »Och greffinna blir jag snart,»  
 Tänkte lilla Lisa.